

sen, at kommuneplanen også indeholder retningslinjer for disse anlæg.

Efter aftalen om strukturreformen skal staten varetage planlægningen af anlæg af national og regional betydning med indspil til planlægningen fra kommunerne og regionerne. Det gælder f.eks. større tekniske anlæg, der strække sig gennem flere kommuner, risikoanlæg og andre tekniske anlæg, hvor staten har VVM-kompetencen og godkendelseskompetencen efter miljøbeskyttelseslovgivningen og vanskeligt lokaliserbare anlæg, der i dag bliver sikret gennem regionplanlægningen, f.eks. større affaldsbehandlingsanlæg.

Ad nr. 6: Beliggenheden af områder til virksomheder m.v., hvortil der af hensyn til forebyggelse af forurening må stilles særlige beliggenhedskrav

Bestemmelsen er enslydende med planlovens § 6, stk. 3, nr. 3. Virksomhed, der er omfattet af denne bestemmelse, er f.eks. forurenende industrivirksomhed, rensningsanlæg, affaldsbehandlingsanlæg, motorbaner, knallertbaner, skydebaner og forsvarets øvelsespladser, samt skyde- og øvelsesterræner. En del af disse virksomheder er omfattet af miljøbeskyttelseslovens bestemmelser om godkendelse af særligt forurenende virksomhed samt af den foreslåede nye § 11 g (VVM-pligtige anlæg).

Udviklingen inden for forureningsbegrænsende foranstaltninger og renere teknologi gør, at mange virksomheder kan reducere eventuelle emissioner og dermed begrænse deres påvirkning af de umiddelbare omgivelser. Sådanne virksomheder med ingen eller få emissioner bør placeres i byområder, enten integreret med andre byfunktioner eller i særlige erhvervsområder. Der vil dog fortsat i begrænset omfang være virksomheder og anlæg, der ikke kan placeres i byernes erhvervsområder, eller som har behov for en særlig beliggenhed uden for byerne.

Regionplanerne har hidtil indeholdt udlægning af et eller flere områder, hvor der kan placeres virksomhed med særlige beliggenhedskrav. Der vil således næppe være behov for at udpege nye arealer til virksomhed med særlige beliggenhedskrav i alle kommuner. Bestemmelsen sikrer, at kommunen beslutter, om der er egnede arealer, og om der skal udlægges arealer til disse virksomhedstyper.

Arealer til virksomheder med særlige beliggenhedskrav skal forbeholdes de anlæg og virksomheder, der ikke kan placeres andre steder.

Ad nr. 7: Beliggenheden af de i § 11 g nævnte anlæg

Bestemmelsen svarer til planlovens § 6, stk. 3, nr. 4. Bestemmelsen vedrører VVM-pligtige anlæg. Der henvises til bemærkningerne til §§ 11 g-11 i.

Ad nr. 8: Sikring af, at støjbelastede arealer ikke udlægges til støjfølsom anvendelse, medmindre den fremtidige anvendelse kan sikres mod støjgener, jf. også § 15 a

Den nugældende § 10 i bekendtgørelse nr. 428 af 2. juni 1999 om supplerende regler i medfør af lov om planlægning (samlebekendtgørelsen) indeholder krav til retningslinjer i regionplanen til sikring af, at støjbelastede arealer i landzone ikke udlægges til støjfølsom anvendelse. Der indgik tidligere i samlebekendtgørelsen et krav om, at kommuneplanerne skulle indeholde retningslinjer til sikring af, at støjbelastede arealer i byzone og sommerhusområder ikke udlægges til støjfølsom anvendelse, medmindre der i lokalplanen fastsættes bestemmelser om etablering af afskærmningsforanstaltninger. I forbindelse med vedtagelse af planlovens regler om byomdannelse i 2003 blev bestemmelserne delvist indskrevet i planlovens § 15 a vedrørende lokalplaner og samtidig ophævet i samlebekendtgørelsen (lov nr. 440 af 10. juni 2003 om ændring af lov om planlægning (Byomdannelse)), lovforslag nr. 103, Folketingstidende 2002-03: 3878, 10049, Tillæg A 2345, 2329, Tillæg B 706, 929, 1271, Tillæg C 489. Efter forslaget skal kommuneplanen fremover indeholde retningslinjer til sikring af, at støjbelastede arealer ikke udlægges til støjfølsom anvendelse, medmindre den fremtidige anvendelse kan sikres mod støj ved etablering af afskærmningsforanstaltninger. Bestemmelsen vil gælde for kommuneplanlægningen både i landzone, byzone og sommerhusområder.

Ad nr. 9: Beliggenheden af arealer til fritidsformål, herunder kolonihaveområder og andre rekreative områder

Der er tale om en redaktionel sammenskrivning af planlovens § 6, stk. 3, nr. 10, og dele af § 11, stk. 4. Efter § 6, stk. 3, nr. 10, skal regionplanen indeholde retningslinjer for beliggenheden af arealer til fritidsformål. Ved arealer til fritidsformål forstås – udover sommerhusområder, som er særligt nævnt i nr. 1 – områder til feriehoteletter, feriecentre, campingpladser og lign., områder til lystbådehavne, idrætsanlæg og andre friluftaktiviteter, herunder golfbaner. Bestemmelsen har desuden udgjort grundlaget for, at den hidtidige regionplanlægning i vid udstrækning har indeholdt strategier for friluftslivet, herunder strategier og